

OLEKRALON KIRIKLARINDA CERRAHİ TEDAVİ ve ERKEN MOBİLİZASYON SONUÇLARI

Dr. Muzaffer AYKURT (x)

Dr. R. Gür USTAOĞLU (xx)

Dr. M. Adnan ABBASOĞLU (xxx)

ÖZET

Bu çalışmada, kliniğimizde 1970-1979 yılları arasında cerrahi ve konseratif olarak tedavi edilen 64 olekranon kıraklı olgudan taki- bedilebilen 19 olgu incelendi. Bunlarda uygulanan tedavi yöntemleri ve sonuçları literatürlerin ışığı altında tartışıldı.

GİRİŞ

Olekranon, ulnanın dirsek eklemi- ni oluşturacak şekilde uzanan devamı olup, ihti- ettiği incisura trochlea, humerusun trochleası ile humero- ulnar eklemi teşkil eder. Bu eklem, ginglymus (menteşe) tipinde olup hareket genişliği ortalamma 150 derecedir. Olekranon, dirsek ekleminde hipereks- tansiyonu engelliyerek stabiliteti sağ- lar. Bütün kırıkları intraartiküler- dir ve dirsek eklem stabilitesini bozarlar (9,1).

Olekranon kırıkları, genellikle kırığın deplasmanına ve kırık çizgi-

sine göre değerlendirilir. Buna göre:

- I- Ayrılma Göstermeyen Kırıklar
- II- Ayrılma Gösteren Kırıklar
- A- Koma (Avulsiyohn) Kırıkları
- B- Oblique ve Transvers Kırıklar
- C- Parçalı kırıklar
- D- Kırıklı-Çııkıklar

şeklinde sınıflandırılabilirler(11).

Kırık oluşunda iki esas mekanizma etkendir: (7,12):

- 1- Direkt Travma (Dirsek üz- erine düşme veya olekranona isabet

(x) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kürsüsü Döçenti ve Klinik Başkanı.

(xx) Aynı Kürsü Uzman Asistanı.

(xxx) Aynı Kürsü Uzman Asistanı.

eden direkt darbe sözkonusudur. Çok-
genlukla kırık tipi parçalıdır).

2- İndirekt Travma (Dirsek fleksiyonda iken el veya önkol üzerine düşme anında triceps kasının ani ve kuvvetli kasılması sözkonusudur. Kırığın deplasmanı, tricepsin kasılma gücüne bağlı olup kırık çizgisi genellikle oblik veya transverstir).

Tanı, klinik ve radyolojik bulgularla konulur. Trauma sonrası, dirsek bölgesinde ödem, hassasiyet, kırık fragmanları arasında teşekkül eden sulkusun palpasyonu saptanır. Yerçekimine karşı dirsek aktif ekstansiyonunu yapamaz. Ön-arka ve lateral yönlerde çektilen grafilerde kesin tanıya ulaşılır(3,6).

Olekranon kırıklarının tedavisindeki genel görüşlere göre; 2 mm. den az ayrılmış gösteren olgulara konservatif, 10 mm. den fazla deplasmanı olan olgulara cerrahi tedavi yöntemleri uygulanır. 2-10 mm. arasındaki ayrılmalar cerrahi tedavi için nisbi endikasyon oluştururlar(8).

Olekranon kırıklarının tedavi sonu değerlendirilmeleri, olgunun subjektif şikayetlerine ve eklem hareket kısıtlılığının derecesine göre yapılır(10,14).

Olekranon kırıklarında görülebilecek başlıca komplikasyonlar; dolaşım bozukluğuna bağlı Wolkmann'ın iskemik kontraktürü, mal-union veya non-union, travmatik myositis ossifikans, eklem sertliği, abnormal epifizyal büyümeye, ulnar sinir yaralanmalarıdır(5).

MATERIAL ve METOD

Çalışmayı teşkil eden ve 1970-1979 yılları arasında kliniğimizde tedavi edilen 19 olgunun hepsi (% 100) erkektir. 11-65 yaşlar arasındaki olgu-

ların yaşı ortalaması 31'dir. Etiyolojik nedenlerin çoğunluğunu dirsek üzerine düşmeler teşkil ediyordu (Tablo-1).

TABLO - 1: Etiyolojik Nedenler Gösterilmiştir.

Etiyolojik Neden :	Olgu Sayısı	%
Dirsek Üzerine Düşme	8	43
Ateşli Silahla Yaralanma	5	26
Trafik Kazaları	4	20
Diger Nedenler	2	11

Kliniğe kabul edilen olguların sistemik ve ortopedik muayeneleri yapıldı ve gerekli laboratuvar ve radyolojik tettikleri istendi.

Tedavide, olguların özelliklerine göre çeşitli metodlar uygulandı. Özellikle ayrılmış tipte olan kırıkların cerrahi tedavisinde internal tesbit araçları ile fiksasyona önem verildi.

BULGULAR

Belirtilen süre içinde tedavi sonuçlarını izleyebildiğimiz 19 olgunun 15'inde (% 79) sol, 4 ünde (% 21) sağ olekranon kırığı mevcuttu.

TABLO - 2 : Kırık Tipleri Gösterilmiştir.

Kırık Tipi :	Olgı Sayısı	%
Ayrılmamış Kırıklar	1	6
Ayrılmış Kırıklar		
Kopma (Avulsiyon) Kırıklar	3	16
Olliq ve Transvers Kırıklar	8	41
Parçalı Kırıklar	7	37
Kırıklı - Çıkkılar		

4 olgu (% 21 konservatif, 15 olgu (% 79) cerrahi metodlarla tedavi edildi. Cerrahi olarak tedavi

Olgularımızdaki kırık tiplerinin çoğunu oblique ve transvers tipteki kırıklar oluşturmaktadır (Tablo-2).

TABLO - 3: Uygulan Tedavi Yöntemleri gösterilmiştir.

Tedavi Yöntemi	Ayrılmamış Kırıklar	Kopma Kırığı	Transvers ve Oblique K.	Parçalı Kırık	Kırıklı Çıkkı
Konservatif Tedavi	1 (%5)	1 (%5)	1 (%5)	1 (%5)	—
Cerrahi Tedavi					
Eksiyon	—	1 (%5)	—	1 (%5)	—
Tel Dikiş	—	1 (%5)	1 (%5)	2 (%11)	—
Vida İle Tesbit	—	—	6 (%32)	3 (17)	—

Ortalama takip süreleri 48 ay olan olguların tedavi sonucu değerlendirilecektir.

TABLO - 4 : Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi Gösterilmiştir.

Sonuç:	Olgı Sayısı	%
İYİ	10	52
ORTA	6	32
KÖTÜ	3	16

Komplikasyon olarak 3 olguda (% 17) irreversible sinir lezyonları

edilen olguların çoğunu kompresyon vidası ile internal fiksasyon uygulandı (Tablo-3).

ile 1 olguda (% 5) reversibel sinir lezyonu gelişti.

TARTIŞMA

Olgularımızda saptanan olekranon kırıklarına neden olan etiyolojik faktörler, yararlanılan kaynaklara uyum göstermektedir(1,2,13).

Parçalı tipteki olekranon kırıklarının direkt travma sonucu oluştuğu, tarafımızdan da izlendiği şekilde birçok araştırcı tarafından belirtilmektedir(7,12).

Ayrılmamış olekranon kırıklarında, konservatif tedavinin uygulanması konusunda görüş birliği vardır. Bazı çalışmalar, immobilizasyonun dirseğin ekstansiyon durumunda yapılmasına karşıdır(4,8). İki olgumuza tam ekstansiyonda tesbit yapmamız nedeniyle dirsekte 10 derecelik fleksiyon kaybı meydana geldi. Richeard Farr, dirseğin önce 3 hafta ekstansiyonda, sonra 1-2 hafta flaksiyonda tesbitini önerir(7). Konservatif tedavi uyguladığımız olguların dirsekleri genellikle 90 derece fleksiyon pozisyonuna yakın durumda immobilize edilmiştir.

Ayrılmış olekranon kırıklarında, çoğu çalışmalar cerrahi tedaviden yanadırlar(1,4). Bazı araştırcılara göre 2-10 mm. arası ayrılmalar da cerrahi girişim ön planda tutulmalıdır. 10 mm. den fazla ayrılma gösteren kırıklarda ise cerrahi tedavi ancak non-uniona engel olabilir(8).

Açık redüksiyonda çeşitli internal tesbit araçları kullanılmıştır. Bazı araştırcılar, delayed union veya non-union gelişen olgunlarda triceps tendonunu tesbit vasıtası olarak kullan-

mışlardır(1). Watsonjones, bu tip kırıklarda tel serkilajı yoluyla internal tesbiti önerir. Babayan, olekranon kırıklarında telle serkilaj ve vida ile internal tesbit yöntemlerini karşılaştırmış, vida ile tesbitin süre ve sonuç yönünden daha olumlu netice verdiği saptamıştır(2). De Palma, oblique ve az parçalı kırıklarda (8) şeklinde tel ilmikle tesbiti önerir(4). Bu tekniği uyguladığımız 1 olgumuzdan (% 5) orta netice aldık. Eppright ve Wilkins., oblique kırıklarda vida ile tesbitin olumlu sonuç verdiği açıklamışlardır(11). Oblique kırığı olan 6 olgumuza vida ile tesbit yapmış ve iyi sonuç alınmıştır.

Weseley ve Eisenstein'e göre, olekranon proksimal yarısının parçalı kırıklarında ve küçük kopma kırıklarında parçaların eksizyonu direk ekstansiyon kuvvetinde ve stabilitesinde bir kayba neden olmaz(15). Kopma kırığı olan 1 ve parçalı olekranon kırığı olan 2 olgumuza eksizyon yapılmış ve hepsinden iyi sonuçlar alınmıştır.

Konservatif tedavinin çeşitli komplikasyonları, geç sonuçlar olarak ortaya çıkmaktadır(8,13), Olgularımızda psödoartroz komplikasyonuna lastanlamamıştı. Zira, tedavide çögülükla cerrahi metodları uyguladık. Ayrıca, kırık iyileşmesinde tedavinin şeklärinden çok tedaviye başlama süresi önemlidir. Tedavi sonrası elde ettiğimiz sonuçlarla, taranan çalışmalardaki sonuçlar tam bir uyum göstermektedir(7,8,11).

SONUÇ

1- Olekranon kırıklarına, kırığın şekil ve durumuna göre tedavi yapılmalıdır. Ayrılmamış olekranon kırıklarında konseratif tedavi ile iyi sonuçlar alınabilir.

2- Cerrahi tedavide en uygun metod, intrameduller kompresyon vidası ile internal tesbittir. Ayrıca, kırık fragmanı, eklemin $\frac{1}{2}$ 'sinden

büyük değilse, parçanın eksizyonu ve triceps kasının ulnaya tesbiti yapılabilir.

3- Tedaviye başlama süresi kısaltıkça, iyi sonuç alma oranı artar.

4- Erken rehabilitasyon önemli olup, bu da intrameduller olarak vida ile tesbitten sonra mümkündür.

SUMMARY

(THE SURGICAL TREATMENT AND THE RESULTS OF THE EARLY MOBILISATION FOR THE OLECRANON FRACTURES).

19 cases which have fractures of olecranon treated by conservative and surgically have been investigated in our clinic between 1970-1979. In spite of 64 cases 19 could have

been controlled. The others didn't come to control. The type of treatment and results were discussed with literatures.

KAYNAKLAR

- 1- Alderdge, G.S., Jr., and Greogory, G.F.: Triceps advancement in olecranon fractures. J. Bone Joint Surg., 51-A: 816, 1969.
- 2- Babayan, R.: Fractures of olecrani. Excerpta Medica, Orthop. Surg., Sec. 33, Abst. No.: 1472, Vol. 22.4.: 238, 1977.
- 3- Çakırgil, G.S.: "Kol ve dirsek yaralanmaları". Ortopedi ve Travmatoloji 355-368, A.Ü.T.F.Y., Ankara, 1977.
- 4- De Palma, F. Antony, Ege, R.: (Tercüme) "Olekranon kırıkları". Kırık ve Çııkların Tedavisi, 422-428-, A.Ü.T.F.Y., Ankara, 1978.
- 5- Elsayh, N.I.: Complet division of the ulnar nerve as a complication of medullary fixation of fractured olecranon. Excerpta Medica, Orthop. Surg., Sec. 33, Abst. No.: 720, Vol. 22.2.: 114, 1977.
- 6- Ege, R.: "Önkol kırık ve çıkışları". Hareket Sistemi Travmatolojisi, 366-395, Yargıcıoğlu Matbaası, Ankara, 1978.
- 7- Farr, R.S.: Fractures of the elbow New York J. Med., 40: 1288-1291, 1940.
- 8 Hofbauner, F., Lisen D., and Roka, R.: Late results of olecranon fractures. Excerpta Medica, Orthop. Surg., Sec. 33, No: 721, Vol.: 22.2.: 114-115, 1977.

- 9- Odar, İ.V.: Hareket Sistemi Anatomisi, 190-221, Yeni Desen Matbaası, Ankara, 1969.
- 10- Radin, E.L., and Riseborough, E.J.: Fractures of the olecranon. J. Bone Joint Surg., 48-A: 1055-1064 1966.
- 11- Rockwood, C.A., and Green, D.P.: Fractures, V.I., Philadelphia, J.B. Lippincott Company, 1975.
- 12- Schiltz, R.J.: The language of fractures, Baltimore, Williams and Wilkins, 1972.
- 13- Serfling, H.I.: Treatment of fractures of the olecranon. 261. Chirurgi 103, (112-117), 1978.
- 14- Süren, O.: Eklem Kırıkları, Acta Orthop. et Trau. Turcica, 10,1, 43-49, 1978.
- 15- Wesely, M.S., and Eisenstein, A.L.: The use of the Zuelger hook plate in fixation of olecranon fractures, Brooklyn, New York.